

amb patges i tot. En el decurs del viatge no li faltava escorta

El servei de reparacions treballant intensivament. A la dreta de la foto, el conegut Jordi Mestre (q.e.p.r.) del Cafè Royal

Diuenge vinent el GEiEG en celebra la vintena edició a Caldes de Malavella

Pere Arnau rememora les primeres Festes del Pedal, 40 anys enrera

El diuenge 19 de setembre se celebrarà la XX edició de la Festa del Pedal que organitza el G.E.i.E.G. Enguany la marxa es farà fins a Caldes de Malavella on —als jardins de l'Hotel-Balneari del Vichy català— se celebraran els actes programats.

Aquestes vint edicions de la Festa no han tingut una estricta continuïtat cronològica, sinó que s'han portat a terme en dues etapes. La primera comprèn des de l'any 1942 fins al 1958, i després fins al 1979 no es recomençà, quan el Grup va tornar a posar en solfa l'organització d'aquesta diada amb una excel·lent acollida dels gironins; com ho demostra la massiva participació, que ha anat augmentant en les tres edicions celebrades aquesta segona època.

Però no volem ara parlar dels moments actuals. Temps hi haurà per fer-ho i ocupar-nos de l'edició del 1982. Volem, aquí, tornar la vista enrera i deixar testimoni del que varen ser les primeres edicions d'aquestes jornades d'esclat popular i esportiu.

A la Gran Via de Girona, venint de Correus a mà dreta, va existir en el període del 1939 fins al 1977 un taller de bicicletes que regentaven els coneguts germans Josep i Pere Arnau.

A ca l'Arnau es trobaven molts biciclístes de Girona i contrades. El taller era un vertader cau d'inquietuds esportives, especialment ciclistes, sense oblidar d'altres especialitats. Molts gironins

encara deuen recordar com hi varen poder presenciar, i també practicar, la boxa, en alguna memorable vetllada, sobre el quadrlàter que —una vegada arraconades les eines, estris i bicicletes— s'instal·lava al bell mig del local.

Amb el Sr. Pere Arnau hem mantingut una conversa sobre les primeres Festes del Pedal, una conversa que ha estat avivada per la contemplació de fotografies d'aquells anys, alguna de les quals queda reproduïda a les nostres pàgines:

—Les Festes del Pedal tenen per a mi grats recors. Vam començar a participar-hi amb la meua dona quan encara érem solters i a les últimes edicions ja ens hi acompanyava la nostra filla. Vaig participar en totes. Era un ambient de gran companyonia —recordo que a la primera edició érem tan sols cent persones— i d'aquestes festes varen néixer colles que després anaren sortint regularment en bicicleta per fer cargolades, esmorzars, etc. Segurament més d'un matrimoni gironí va fer la coneixença amb motiu d'aquestes sortides.

—Naturalment nosaltres, al taller, notàvem molt quan s'acostava la Festa. La gent venia a preparar la bicicleta; abans em sembla que tothom s'ho controlava més directament o possiblement era degut als tipus de material, no tan complets i menys abundants de recanvis que els actuals. També hi acudien moltes colles que muntaven les seves carrosses o bicicletes engalanades i que venien per solucionar problemes tècnics o a demanar consell.

—L'organització —que sempre havia estat perfecta— abans devia tenir un problema menys que actualment, i és que el trànsit de vehicles era molt minso i no feia necessari prendre excessives mesures de control i de vigilància. En canvi, per altra banda, les carreteres sí que eren un vertader problema, pel seu mal estat. Recordo alguna sortida per carretera plena de grava i pedres que ens va fer anar de bòlit per les rebentades de pneumàtics.

—Es participava molt en els jocs que s'organitzaven, sobretot integrant colles de barris, etc.

que després dinaven també tots plegats.

—Els anys de més brillantor de les Festes del Pedal en la seva primera època foren els del 1950 al 1954. L'espectacle més formós era la tornada a Girona. Llavors la gent no marxava tant de la ciutat i tothom que s'havia quedat a Girona sortia a veure'ns arribar fent la volta pels carrers fins a la plaça del Vi. També recordo un any a la Plaça d'Amer, plena de gom a gom; nosaltres portàvem un toro-bicicleta que va protagonitzar un autèntic espectacle empaitant la gent i fent gresca de la bona, però sempre amb sana alegria.

Aquests han estat un records espigolat de les enyorances d'en Pere Arnau i pertanyents a una època que —com totes— va tenir

les seves coses bones i dolentes. No cal per això que ens recolzem enyoradament en els temps passats. Hem de viure el present i pot ser que el dia de demà puguem fer com el nostre personatge d'avui... explicar a les altres generacions com eren les Festes del pedal dels anys 70-80. La propera edició, la del 19 de setembre d'aquest 1982, ja és a la cantonada. Preparem la bicicleta, carreguem la bossa d'alegria, de bon humor, d'esperit esportiu i de participació (sense oblidar un bon dinar), i disposem-nos a participar-hi. El cor és jove i les cames... dilluns se'n sentiran una mica, però segur que podrem donar-ho per ben aprofitat.

J.M. Rubidos

Preparats per a la sortida des de Caldes de Malavella. Aquesta imatge del 1946 pot tornar a repetir-se 36 anys després, ja que la Festa del Pedal d'enguany torna a Caldes

Aquest «toro-bicicleta» sembla un autèntic «miura» dels anys 40

En Pere Arnau i l'omnibus de la TEISA... Qui devia anar més de pressa?

En aquest tàndem capdavanter i ben entaforat al mig hi anava, als seus 3 anys, l'actual polític gironí Josep Arnau